

Elke ochtend, terwijl ze op weg is naar school,
ziet Emily een oude man in een café zitten.
Hij eet een ontbijtje. Helemaal alleen.

Op sommige dagen kijkt Emily heel lang naar hem. Zo lang dat ze te laat komt op school. Maar er is iets aan de oude man waardoor ze wil blijven kijken. Het is alsof ze naar een vlinder op een blad staart, die zachtjes zijn vleugels opent en sluit. De oude man eet langzaam. Hij neemt telkens één voorzichtige hap en kauwt dan met zijn mond dicht.